

37. Der er saa travlt i Skoven.

(I Skoven.)

Allegro vivace.

Niels W. Gade.

1. Der er saa travlt i Sko - ven før - ne - den og før - o - ven; thi nu skal So - lens
Bryllup staa, og Bruden har alt Kransen paa. Kom ud, kom ud, kom ud, kom ud! thi
ud kom ud kom ud thi Bø - gen er saa køn en Brud; thi Bø - gen er saa køn en Brud; kom ud, thi Bø - gen
er saa køn en Brud; kom ud, kom ud, thi Bø - gen er saa køn en Brud!

2. Og Vielsen og Talen
besørger Nattergalen,
og alle de Violer blaa
er hendes Brudepiger smaa.

3. Den Snegl paa sorte Sokker
han møder nok som Klokke;
men Gøgen han er Organist
og spiller med fra først til sidst.

4. Og Fuglekoret sjunger,
saa højt i Hal det runger;
da suser der en Aftenvind,
og Solen kysser Brudens Kind.
Kom ud, kom ud!
thi Bøgen er saa køn en Brud.

Chr. Richardt.

38. Der gaar Dans i Borgegaard.

(Tovellille.)

Allegretto.

Dansk Folkemelodi.

1. Der gaar Dans i Bor - ge - gaard, der gaar Dans i Bor - ge - gaard, der danser Dronning

Helvig med ud-slagne Haar. Medens Herre Kong Valdemar kan lo-ve dem baa - de.

2. Volmer stod hos Tovetil,
talte hende kærligt til;
men nær dem stod Dandronning lyt-
tende dertil.

3. Volmer skal i Leding gaa,
byder Dronning Helvig saa:
„Medens jeg er borte, Landet I mig
vogte maa!“

4. Dronning Helvig gram og vred
lod nu Badstu' gøre hed,
og ind i den at træde Tovetil
hun bød.

5. Viden over Borgegaard
det til Helvigs Øre naar,
hvor Tovelille græder i sin Død
saa haard.

6. Volmer hjem med sine Mænd
kom fra Ledingsfærd igen;
men borte var da Tove, hun den
Mø saa væn.
medens Herre Kong Valdemar kan
love dem baade.
Folkeviser.

39. Der vanker en Ridder.

Andante con moto.

Dansk Folkemelodi.

1. Der vanker en Rid-der mellem grønne Træer, Ro-ser og yn-de-li-ge Blommer. Der
syn-ger en Drossel, han staar den saa nær, med Kvid-renden hil-ser Skærsommer.

2. Han lytter med List imellem grønne
Træer,
Roser og yndelige Blommer.
Han grubler og støtter sig tavs til
sit Sværd,
mens Fuglen den hilser Skærsommer.

3. Nu aabner en Jomfru Vindvet mod
de Træer,
Roser og yndelige Blommer;
som Fuglen hun synger, han staar
hende nær,
da føler hans Barm, det er Sommer.

4. Da spirer hans Haab alt som de
grønne Træer,
Roser og yndelige Blommer.
Han skuer den elskte, hun er ham
saa kær,
han hilser sit Haab i Skærsommer.
J. L. Heiberg.